TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

KARABEBEK…

Yazan: **Naci Konyar** - 5 Temmuz 2011

O bizim zamanımızın gençlerinin idolüydü. Küçük ilçemizin İstanbul da okuyan talihli ve sayılı öğrencilerinden biriydi. O yıllarda özellikle de İstanbul da okumak bir ayrıcalıktı. Çapa Yüksek Öğretmen Okulun da okuduğunu biliyorduk. Yaz tatillerinde ilçemize gelen üniversitede okuyan abilerimizin bizim gözümüzde ayrı bir yeri vardı. Onları okumalarının dışında İstanbul gibi bir şehirde talebelik yaptıkları, İstanbul'u gördükleri ve orada yaşadıkları için şanslı sayar onlara gıpta ederdik.

Televizyonların olmadığı, maçları radyodan veya basından takip ettiğimiz o yıllarda onların İstanbul'da maçlara gidip Galatasaray, Beşiktaş, Fenerbahçe gibi büyük takımların maçlarını ve de önemli futbolcuların bize anlattıklarında üniversitede okumanın önemini daha iyi anlıyorduk.

Küçük ilçemizin yakın ilçe Erbaa ile yaptığı iddialı futbol maçlarında takım kadromuzda genellikle İstanbul da okuyan Hidayet abi, Atilla, Aydemir abi gibi futbolu bilen büyük maçları izlemiş üniversite öğrencileri yer alırdı. Onların futbolunu seyretmek ayrı bir zevkti.

İşte Karabebek lakaplı nev-i şahsına münhasır bu güzel insan gençlik yıllarımızda bize abilik ve arkadaşlık yapan Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda okuyan sevgili Hidayet AYDIN abimizdi.

Okul sömestrlerinde ilçemize gelmesini arzuladığımız özlediğimiz Hidayet abimiz çok güzel giyinirdi. Atletik vücudunu saran, dik yakalı, düğmeli gömleği, düşük kemer, zamanın İspanyol paçalı pantolonunu ve ona uygun boyalı ayakkabılarıyla kendine has yürüyüşüyle hatırladığımız bir abimizdi Hidayet abi.

Çok güzel saz çalardı. O zamanın hasta Gencebaycıları olarak biz Hidayet abinin Orhan GENCEBAY stili saz çalarak söylediği arabesk gönül şarkılarını dinlemeye doyamazdık.

Futbolu da çok güzel oynardı. Top ayağına geldiğinde rakibine attığı çalımlarla onu seyretmeye gelenleri hayran bırakırdı.

Hidayet abi bizim yaşıtlarımıza güzel giyinmesiyle örnek olmuş tavrıyla, konuşmalarıyla hep saygı uyandırmıştı. Az konuşur, gereğinde güler, derviş ve çelebi bir mizaçla saygı ve sevgi uyandırırdı bizde. Belki de bu özellikleri için onun ilçemize gelmesini özler ve severdik…

İstanbul da okurken 70'li yılların başlarında öğrenci olaylarının yaşandığı bir gün Hidayet abi Beşiktaş ta bodrum katında oturduğumuz evimize gelmişti. Ona biber, domates ve kuşbaşı etten oluşan tavada kızartıp bir yemek yapmiş beraber yemiştik. Bir araya geldiğimizde o yemeği hep hatırlatır ve çok lezzetle yediğini söylerdi. Bende ona o lezzetin dostlarla beraber yenmesinden ileri geldiğini söylerdim.

O akşam Hidayet abiyle geç vakitlere kadar yaptığımız sohbetten sonra odalarımıza çekilmiş yatmıştık ki bir kaç saat sonra Hidayet abinin odasından sanki biriyle boğuşuyormuş gibi gürültüler, sesler gelince oda kapısını korkuyla açtığımızda yatağın üzerinde bir eli kulağında duvarı yumruklayan Hidayet abiyi gördük. Abi ne oldu dedik kulağına böcek kaçtığını ve acıdan duvarları yumrukladığını söylemişti. O acı içindeyken bizi bir gülümseme almıştı…

Ona bazen mübadil fıkraları anlatır gülüşürdük. Severdi abe li fıkraları. Öğretmenlik tayini de abelerin yaşadığı yere çıkmıştı. Edirne de ve daha sonra öğretmenlikle yetinmeyip hukuğuda bitirince avukatlık yaptığı Kırklareli ne yerleşmişti.

Sevgili Hidayet abi seni sevenler olarak bizler seni hep o kendine has yürüyüşün, çelebiliğin ve güzel giyinişinle, attığın çalımlar ve çaldığın sazın ve sazının nağmeleriyle hep hatırlayacağız.

Onu sevenlerin ve AYDIN ailesinin başı sağ olsun.

Güzel insan mekânın cennet olsun.

Kardeşin Naci…

Yorum Ekle

Naci Konyar

X